

Undersøgelser; man vil ogsaa afvente de indvundne Erfaringer, men disse troer jeg, som sagt, at enhver Mand har. Fleertallet mener, at man i Betragtning af disse Omstændigheder ikke kan have en tilstrækkelig begrundet Overbevisning om, at en Forhøielse af Lønningen er nødvendig, men jeg troer, at allerede det, jeg har udtalt, vil være tilstrækkeligt til at vise, at man kan have en begrundet Overbevisning om, at det, for at en Mand kan leve ordentligt, er aldeles nødvendigt, at der ydes et Tilskud til de 20 fl. , og Spørgsmaalet er da blot, om Manden skal yde det selv, eller om samtlige Skattehædere, i hvis Interesse han gjør sin Tjeneste, skulle betale det; det er dette Sidste, vi have ønsket. — Endvidere have vi tilladt os at foreslaae, at Undermunderingspengene forhøies til 4 fl. daglig. Det vil nemlig erindres, at Tjenesten, saaledes som Hærvæsenet vil blive ordnet, forsaavidt den Lov, der i dette Diebtik foreligger Rigsdagen til Forhandling, bliver vedtagen, i Fremtiden vil blive meget mere anstrængende, end den tidligere har været, og den vil som Følge deraf tage meget mere paa Bedkommendes Tøi. Jeg holder mig forvisset om, at Ingen skal kunne sige, at 4 fl. daglig i Undermunderingsgodtgjørelse er nogen urimelig Betaling; jeg anseer den tværtimod for meget tarvelig, men vi have dog ikke troet, det kunde nytte Noget at gaae høiere. — Udvalgets ærede Fleertal har fremsørt som et Hovedargument mod disse Forslag, at der for hver Skillings daglig Forhøielse til den Menige, aarlig vil fordres af Statskassen en Sum af omtrent 30,000 Rd. , og det har meent, at det, da Summen blev saa særdeles stor, aldeles ikke gif an at give den Menige noget Tilskud, men jeg troer, at der, netop naar Summen blev meget stor, var særlig Grund til at gjøre det. Hvis det s. Ex. var en Million Rd. aarlig, der blev mere at udrede, og det var nødvendigt for de Menige, at denne Sum blev udredet, vilde det, at nægte dem denne Million Rigsdaler, i Virkeligheden slet ikke være Andet end at udskrive denne uhyre Skat

hos det Mandskab, der ligger til Tjeneste som værnepligtigt, og naar man har Valget imellem enten at lægge denne Skat paa dem, der indkaldes og ligge til Tjeneste, uden Hensyn til deres Formuesomstændigheder og deres Skatteevne, eller at lægge den paa Skattehæderne, synes det mig ikke, der kan være Tvivl om, hvad det Billige og Retfærdige er; det er nemlig at lægge Skatten paa Skattehæderne, især hvis Beløbet er stort. Hvad enten det nu imidlertid er stort eller lille, saa er 8 fl. om Dagen, eller den Sum, her er Tale om, noget særdeles Betydeligt for den uformuende Mand. Man har trostet sig med, at selv om Manden kom til at tilskyde en halv Snees Daler i den Tid, han laa til Tjeneste, var dette Noget, Enhver godt kunde bære, men det er dog høist urimeligt, at en aldeles uformuende Mand, som kun har sin halve Snees Daler ved at tjene et halvt Aar eller længere suurt derfor, skal skyde disse Penge til af sin Lomme, alene for at spare de Skattehædere, som virkelig have bedre Evne end han, for denne Afgift. Jeg skal derfor tillade mig indstændig at anbefale det høie Thingat stemme for de Forslag vi have stillet.

Schønheyder: Jeg skal tillade mig i al Forhøielse at anbefale til Thinget et Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 8 af mig og fire andre Medlemmer af Udvalget. Vi have naturligviis ikke kunnet undersøge Betydningen af, hvad der er blevet ansøgt, navnlig af den ærede sidste Daler, om det Utilstrækkelige i den Lønning, der er tilstaaet de Menige og Undercorporalerne, men vi have ikke kunnet gaae ind paa at stemme for de Forhøielser, der ere foreslaaede af ærede Medlemmer, naturligviis af Hensyn til den overordentlige Byrde, som derved vilde paalægges Statskassen. Vi have som et Slags Mæglingsforslag, om jeg saa maa sige, og for tildeels om muligt at forsøge paa at berolige de Herrer, som mene, at de Menige ville blive stillede alfor slet ved den af den høitærede Minister foreslaaede Lønning,